

“मीठे बच्चे- बाबा आउनु भएको छ तिमीलाई ज्ञान रत्नले शृङ्गार गरेर फर्काएर घर लैजान, फेरि राजाईमा पठाइदिनुहुन्छ त्यसैले अपार खुसी मा रहने गर, एक बाबालाई नै प्यार गर।”

प्रश्न:- आफ्नो धारणालाई मजबूत बनाउने आधार के हो?

उत्तर:- आफ्नो धारणालाई मजबूत बनाउनको लागि सदैव यो पक्का निश्चय गर- आजको दिन जुन बित्यो त्यो राम्रो भयो फेरि कल्पपछि हुन्छ। जे-जस्तो भयो कल्प पहिला पनि यस्तै भएको थियो, नथिग न्यू। यो लडाईं पनि ५ हजार वर्ष पहिला लागेको थियो, फेरि अवश्य लाग्छ। यस दुनियाँको विनाश हुनु नै छ... यसरी हरेक पल ड्रामाको स्मृतिमा रह्यौं भने धारणा मजबूत हुँदै जान्छ।

गीत:- दूरदेश का रहने.....

ओम् शान्ति। बच्चाहरू पहिला पनि दूरदेशबाट पराई देशमा आएका हुन्। अब यस पराई देशमा दुःखी छन् त्यसैले पुकार्छन् आफ्नो देश घर लैजानुहोस्। तिमी पुकार छ नि। धेरै समयदेखि याद गर्दै आएका छौं त्यसैले बाबा पनि खुसीले आउनु हुन्छ। जान्नुहुन्छ म जान्छु बच्चाहरूको पासमा। जुन बच्चाहरू काम चितामा बसेर जलेका छन् उनीहरूलाई आफ्नो घर पनि लिएर आउँ र फेरि राजाईमा पठाइदिउँ। त्यसको लागि ज्ञानले शृङ्गार पनि गरुं। बच्चाहरू पनि बाबा भन्दा धेरै खुसी हुनुपर्छ। बाबा आउनु भएको छ त्यसैले उहाँको बन्नुपर्छ। उहाँलाई धेरै प्यार गर्नुपर्छ। बाबाले सधैं सम्झाउनु हुन्छ, आत्माले कुरा गर्छ नि। बाबा ५ हजार वर्षपछि ड्रामा अनुसार हजुर आउनु भएको छ, हामीलाई धेरै खुसीको खजाना मिलिरहेको छ। बाबा हजुरले हाम्रो झोली भरिरहनु भएको छ, हामीलाई आफ्नो घर शान्तिधाममा लैजानुहुन्छ फेरि राजधानीमा पठाउनु हुन्छ। कति अपार खुसी हुनुपर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई यस पराई राजधानीमा नै आउनु छ। बाबाको धेरै मीठो र अचम्मको पार्ट छ। खासगरी जब यस पराई देशमा आउनु भएको छ। यी कुरा तिमीले अहिले नै सम्झन्छौं फेरि यो ज्ञान प्रायः लोप हुन्छ। त्यहाँ आवश्यकता नै रहँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी कति बेसमझदार बनेका छौ। ड्रामाको पात्र भएर पनि बाबालाई जान्दैनौ! जुन बाबा नै गर्ने-गराउने हुनुहुन्छ, के गर्नुहुन्छ के गराउनु हुन्छ- यो भुलेका छौ। सारा पुरानो दुनियाँलाई स्वर्ग बनाउन आउनु हुन्छ र ज्ञान दिनुहुन्छ। उहाँ ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ त्यसैले अवश्य ज्ञान दिने कर्तव्य गर्नुहुन्छ नि। फेरि तिमीबाट गराउनु पनि हुन्छ- अरूलाई पनि सन्देश देऊ- बाबाले सबैको लागि भन्नुहुन्छ अब देहको भान छोडेर मलाई याद गर्यौं भने विकर्म विनाश हुन्छ। म श्रीमत दिन्छु। पाप आत्मा त सबै छन्। यस समयमा सारा वृक्ष तमोप्रधान, जडजडीभुत अवस्थामा पुगेको छ। जसरी बासको जंगलमा आगो लागेपछि सारा जलेर खतम हुन्छ। जंगलमा आगो निभाउन पानी कहाँबाट आओस्। यो पनि जुन पुरानो दुनियाँ छ त्यसलाई आगो लाग्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- नथिग न्यू। बाबाले राम्रा-राम्रा प्वाइन्ट दिइरहनु हुन्छ जुन नोट गर्नुपर्छ। बाबाले सम्झाउनु भएको छ अरु धर्म स्थापकहरू केवल आफ्नो धर्मको स्थापना गर्न आउँछन्, उनीहरूलाई पैगम्बर वा मैसेन्जर आदि केही पनि भन्न मिल्दैन। यो पनि धेरै युक्तिले लेख्नुपर्छ। शिवबाबाले बच्चाहरूलाई सम्झाइरहनु भएको छ- बच्चा त सबै हुन् भाइ-भाइ। त्यसैले हरेक चित्रमा, हरेक लेखमा यो अवश्य लेख्नु छ- शिवबाबाले यसरी सम्झाउनु हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू म आएर सत्ययुगी आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना गर्छु, जसमा १०० प्रतिशत सुख-शान्ति-पवित्रता सबै हुन्छ त्यसैले त्यसलाई स्वर्ग भनिन्छ। त्यहाँ दुःखको नामै हुँदैन। बाँकी जति पनि अरु सबै धर्महरू छन् ती सबैको विनाश गराउन निमित्त बन्छु। सत्ययुगमा हुन्छ नै एक धर्म। त्यो हो नयाँ दुनियाँ। पुरानो दुनियाँलाई खतम गराउँछु। यस्तो धन्दा त अरु कसैले गर्दैन। भनिन्छ शंकरद्वारा विनाश। विष्णु पनि लक्ष्मी-नारायण नै हुन्। प्रजापिता ब्रह्मा पनि यहाँ छन्। यी नै पतितबाट पावन फरिश्ता बन्छन् त्यसैले फेरि ब्रह्मा देवता भनिन्छ। जसबाट देवी-देवता धर्म स्थापना हुन्छ। यी बाबा पनि देवी-देवता धर्मको पहिलो राजकुमार बन्छन्। त्यसैले ब्रह्माद्वारा स्थापना, शंकरद्वारा विनाश। चित्रहरू त दिनु पर्यो नि। सम्झाउनुको लागि यी चित्र बनाइएका हुन्। यिनीहरूको अर्थ कसैलाई थाहा छैन। स्वदर्शन चक्रधारीको बारेमा पनि सम्झाउनु भएको छ- परमपिता परमात्माले सृष्टिको आदि मध्य अन्त्यलाई जान्नुहुन्छ। उहाँमा सारा ज्ञान छ त्यसैले स्वदर्शन चक्रधारी ठहरिनु भयो नि। जान्नुहुन्छ मैले नै यो ज्ञान सुनाउँछु। बाबाले त यस्तो भन्नुहुन्छ- मलाई कमल फूल समान बन्नु छ। सत्ययुगमा तिमी कमल फूल

समान नै रहन्छौ। संन्यासीहरूको लागि यस्तो भनिंदैन। उनीहरू त जंगलमा जान्छन्। बाबा पनि भन्नुहुन्छ पहिला उनीहरू पवित्र सतोप्रधान हुन्छन्। भारतवर्षलाई नै पवित्रताको बलले धान्छन्। भारत जस्तो पवित्र देश अरु कुनै हुँदैन। जस्तो बाबाको महिमा छ त्यस्तै भारतवर्षको पनि महिमा छ। भारतवर्ष स्वर्ग थियो, यी लक्ष्मी-नारायणले राज्य गर्थे फेरि कहाँ गए। यो अहिले तिमीलाई थाहा छ अरु कसैको बुद्धिमा कहाँ हुन्छ- यी देवताहरू नै ८४ जन्म लिएर फेरि पुजारी बन्छन्। अहिले तिमीलाई सारा ज्ञान छ, हामी अहिले पूज्य देवी-देवता बन्छौं फेरि पुजारी मनुष्य बन्छौं। मनुष्य त मनुष्य नै हुन्छ। यहाँ त किसिम-किसिमका चित्र बनाउँछन्, यस्ता कुनै मनुष्य हुँदैनन्। यी सबै भक्तिमार्गका धेरै चित्र छन्। तिमी ज्ञान त छ गुप्त। यस ज्ञानलाई सबैले लिंदैनन्। जो यस देवी-देवता धर्मका पात हुन्छन् उनीहरूले नै लिन्छन्। बाँकी जो अरुलाई मान्ने छन् उनीहरूले सुन्दैनन्। जसले शिव र देवताहरूको भक्ति गर्छन् उनीहरू नै आउँछन्। सबैभन्दा पहिला मेरो पनि पूजा गर्छन् फेरि पुजारी बनेर आफ्नो पनि पूजा गर्छन्। त्यसैले अब खुसी हुन्छ- हामी पूज्यबाट पुजारी बन्यौं, अब फेरि पूज्य बन्छौं। कति खुसी मनाउँछन्। यहाँ त अल्पकालको लागि खुसी मनाउँछन्। त्यहाँ त तिमीलाई सदैव खुसी रहन्छ। दीपावली आदि लक्ष्मीलाई बोलाउनको लागि हुँदैन। दीपावली हुन्छ राज्याभिषेक मा। बाँकी यस समयमा जुन उत्सव मनाउँछन् ती त्यहाँ हुँदैनन्। त्यहाँ त सुख नै सुख हुन्छ। यो एक मात्र समय हो जब कि तिमीले आदि मध्य अन्त्यलाई जानेका छौ। यी सबै प्वाइन्टहरू लेख। संन्यासीहरूको हो हठयोग। यो हो राजयोग। बाबा भन्नुहुन्छ- प्रत्येक पेजमा जहाँ-तहाँ शिवबाबाको नाम अवश्य होस्। शिवबाबाले हामी बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ। निराकार आत्माहरू सबै अहिले साकारमा बसेका छन्। त्यसैले बाबाले पनि साकारमा सम्झाउनु हुन्छ नि। उहाँले भन्नुहुन्छ आफूलाई आत्मा सम्झेर मलाई याद गर। शिव भगवानुवाच बच्चाहरूप्रति। स्वयं यहाँ उपस्थित हुनुहुन्छ नि। मुख्य-मुख्य प्वाइन्ट किताबमा यस्तो स्पष्टसँग लेखिएको होस् जुन पढ्दा आफै ज्ञान आओस्। शिव भगवानुवाच भयो भने पढ्दा आनन्द आउँछ। यो बुद्धिको काम हो नि। बाबाले पनि शरीर लोन लिएर फेरि सुनाउनु हुन्छ नि, यिनको आत्माले पनि सुन्छ। बच्चाहरूलाई धेरै नशा रहनु पर्छ। बाबासँग धेरै प्यार हुनुपर्छ। यो त उहाँको रथ हो, यो धेरै जन्मको अन्त्यको जन्म हो। यिनमा प्रवेश गर्नुभएको छ। ब्रह्माद्वारा यी ब्राह्मण बन्छन् फेरि मनुष्यबाट देवता बन्छन्। चित्र कति स्पष्ट छ। ठीकै छ, माथिपट्टि वा सँगसँगै आफ्नो पनि डबल शिरताज चित्र राख्न सक्छौ। योगबलद्वारा हामी यस्तो बन्छौं। माथि शिवबाबा। उहाँलाई याद गर्दै-गर्दै मनुष्यबाट देवता बन्छौं। बिल्कुलै स्पष्ट छ। रंगीन चित्र भएको किताब यस्तो होस् जसलाई देखेर मनुष्य खुसी होउन्। त्यसबाट फेरि गरिबहरूको लागि केही सस्तो पनि छपाउन सक्छौ। ठूलोबाट सानो, सानो भन्दा सानो बनाउन सक्छौ, रहस्य त्यसमा आओस्। गीताका भगवानवाला चित्र हो मुख्य। एउटा गीतामा कृष्णको चित्र, अर्कोमा त्रिमूर्तिको चित्र भयो भने मनुष्यहरूलाई सम्झाउन सहज हुन्छ। प्रजापिता ब्रह्माका बच्चाहरू ब्राह्मण यहाँ छन्। प्रजापिता ब्रह्मा सूक्ष्मवतनमा त हुन सक्दैनन्। भन्छन् ब्रह्मा देवताए नमः, विष्णु देवताए नमः अब देवता को ठहरिए! देवताहरू त यहाँ राज्य गर्थे। देवता धर्म त छ नि। त्यसैले यो सबै राम्रोसँग सम्झाउनु पर्नेहुन्छ। ब्रह्मा सो विष्णु, विष्णु सो ब्रह्मा दुवै यहाँ छन्। चित्र भयो भने सम्झाउन सकिन्छ। सबैभन्दा पहिला अल्फलाई सिद्ध गर्यौ भने सबै कुरा सिद्ध हुन्छ। प्वाइन्टहरू त धेरै छन् अरु सबै धर्म स्थापना गर्न आउँछन्। बाबाले त स्थापना र विनाश दुवै गराउनु हुन्छ। हुन्छ सबै ड्रामा अनुसार नै। ब्रह्मा बोल्न सक्छन्, विष्णु बोल्न सक्छन्? सूक्ष्मवतनमा के बोल्छन्। यी सबै बुझ्नु पर्ने कुरा हुन्। यहाँ बुझेर तिमी फेरि माथिल्लो क्लासमा ट्रान्सफर हुन्छौ। कोठा नै अर्को मिल्छ। मूलवतनमा कुनै बसिरहनु त छैन। फेरि त्यहाँबाट नम्बरवार आउनु छ। सबैभन्दा पहिला मूल कुरा एउटै छ त्यसमा जोड दिनुपर्छ। कल्प पहिला पनि यस्तै भएको थियो। यी सेमिनार आदि पनि कल्प पहिला यस्तै भएका थिए। यस्तै प्वाइन्टहरू निकालिएका थिए। आजको दिन जस्तो बित्यो त्यो राम्रो भयो फेरि कल्पपछि यस्तै हुन्छ। यस्तै-यस्तै आफ्नो धारणा बनाउँदै पक्का हुँदैजाऊ। बाबाले भन्नुभएको थियो पत्रिकामा पनि राख- यो लडाईं लागेको थियो, नथिग न्यू। ५ हजार वर्ष पहिला पनि यस्तो भएको थियो। यी कुरा तिमीले नै सम्झन्छौ। बाहिरकाले बुझ्न सक्दैनन्। केवल भन्छन् कुरा त राम्रा छन्। ठीकै छ, पछि गएर बुझ्छौं। शिव भगवानुवाच बच्चाहरूप्रति। यस्ता-यस्ता अक्षर भए भने आएर सम्झन्छन् पनि। नाम लेखिएको छ प्रजापिता ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू। प्रजापिता ब्रह्माबाट नै ब्राह्मण रचनुहुन्छ। ब्राह्मण देवी-देवताए नमः भन्छन् नि। कुनचाहिँ ब्राह्मण? तिमीले ब्राह्मणहरूलाई पनि सम्झाउन सक्छौ ब्रह्माका सन्तान को हुन्? प्रजापिता ब्रह्माका यति बच्चाहरू छन्, त्यसैले अवश्य यहाँ एडप्ट हुन्छन्। जो आफ्नो कुलका हुन्छन् उनीहरूले राम्रोसँग सम्झन्छन्। तिमी त बाबाको बच्चा भयौ। बाबाले ब्रह्मालाई पनि एडप्ट गर्नुहुन्छ। नत्र शरीर भएको चीज कहाँबाट आयो। ब्राह्मणले यी कुरालाई बुझ्दछन्, संन्यासीले बुझ्दैनन्। अजमेरमा ब्राह्मण हुन्छन् र हरिद्वारमा

संन्यासी नै संन्यासी। पण्डा ब्राह्मण हुन्छन्। तर ती त भोकाएका हुन्छन्। भन तपाईं अहिले जिस्मानी पण्डा हुनुहुन्छ। अब रूहानी पण्डा बन्नुहोस्। तिम्रो नाम पनि पण्डा हो। पाण्डव सेनालाई पनि जान्दैनन्। बाबा हुनुहुन्छ पाण्डवहरूको सिरताज। भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू म एकलाई याद गरौं भने विकर्म विनाश हुन्छ अनि आफ्नो घर जान्छौं। फेरि अमरपुरीको ठूलो यात्रा हुन्छ। मूलवतनको कति ठूलो यात्रा हुन्छ। सबै आत्माहरू जान्छन्। जसरी माकुरा को बथान जान्छ नि। मौरीहरूको पनि रानी गए पछि उसको पछि सबै जान्छन्। अचम्म छ नि। सबै आत्माहरू पनि मच्छर सरह जान्छन्। शिवको बरियात हो नि। तिमीहरू सबै हौं वधू। म वर आएको छु सबैलाई लैजान। तिमी छि-छि भएका छौं त्यसैले शृङ्गार गरेर साथमा लिएर जान्छु। जसले शृङ्गार गर्दैन उसले सजाय खान्छ। जानु त छ नै। काशी कलवटमा मर्दा पनि मनुष्यले सेकेण्डमा कति सजाय भोग्छन्। मनुष्य चिच्याइरहन्छन्। यो पनि यस्तै हो, सम्झन्छन्- हामीले मानौं जन्म-जन्मान्तरको दुःख र सजाय भोगिरहेका छौं। त्यो दुःखको फीलिंग यस्तै हुन्छ। जन्म-जन्मान्तरको पापको सजाय मिल्छ। जति सजाय खान्छौं त्यति पद कम हुन्छ त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- योगबलले हिसाब-किताब चुक्ता गर। यादबाट जम्मा गर्दैजाऊ। ज्ञान त धेरै सहज छ। अब हरेक कर्म ज्ञानयुक्त गर्नु पर्छ। दान पनि पात्रलाई दिनु छ। पाप आत्मालाई दिनाले फेरि दिनेमा पनि त्यसको असर पर्छ। उनीहरू पनि पाप आत्मा बन्छन्। त्यस्तोलाई कहिल्यै दिनु हुँदैन, जसले गएर त्यस पैसाद्वारा कुनै पाप आदि गरोस्। पाप आत्मालाई दिने त दुनियाँमा धेरै छन्। अब तिम्रो त यस्तो गर्नु हुँदैन। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) अब हरेक कर्म ज्ञानयुक्त गर्नु छ, पात्रलाई नै दान दिनु छ। पाप आत्माहरूसँग अब कुनै पैसा आदिको लेन-देन गर्नु छैन। योगबलद्वारा सबै पुरानो हिसाब-किताब चुक्ता गर्नु छ।

२) अपार खुसीमा रहनको लागि आफूले आफैसँग कुरा गर्नु छ- बाबा, हजुर आउनु भएको छ हामीलाई अपार खुसीको खजाना दिन, हजुरले हाम्रो झोली भरिरहनु भएको छ, हजुरको साथमा हामी पहिला शान्तिधाम जान्छौं फेरि आफ्नो राजधानीमा आउँछौं...।

वरदान:- कल्प - कल्पको विजयको स्मृतिको आधारमा माया दुस्मनलाई आह्वान गर्ने महावीर विजयी भव महावीर विजयी बच्चाहरू परीक्षा देखेर डराउँदैनन् किनकि त्रिकालदर्शी हुनाको कारणले जान्दछन्- हामी कल्प-कल्पका विजयी हौं। महावीरले कहिल्यै यस्तो भन्न सक्दैनन्, बाबा हाम्रो पासमा मायालाई नपठाउनुहोस्- कृपा गर्नुहोस्, आशीर्वाद दिनुहोस्, शक्ति दिनुहोस्, के गरौं, कुनै मार्ग बताउनुहोस्..... यो पनि कमजोरी हो। महावीरले त दुस्मनलाई आह्वान गर्छन्- आऊ आनि हामी विजयी बनेौं।

स्लोगन:- समयको सूचना छ- समान बन, सम्पन्न बन।